

på, at en vis procentdel af vores BNI skal anvendes til udviklingsbistand, men er det ikke snart på tide, at vi stopper op og spørger os selv, om det skal være den reelle målsætning.

Målsætningen er ikke og må ikke blive, at Danmark skal være det land, som har den højeste bidragsprocent pr. indbygger. Målsætningen er ikke og må ikke blive at skabe en skov af professionelle ngo-organisationer, som udelukkende specialiserer sig i bistandshjælp. Målsætningen er heller ikke og må heller aldrig blive, at de tildelte ressourcer skal bruges, fordi de er afsat.

Nej, målsætningen må være, at vi har et inderligt ønske om at forbedre det enkelte individs livskvalitet her på Jorden, i den globale landsby. Målsætningen opstår i ønsket om, at vi kan være med til at gøre en forskel, når det gælder hjælp til mennesker, der lider afsavn i forhold til helt fundamentale og for os selvfølgelige basale behov. Derfor er det et centralt emne, Kristeligt Folkeparti har taget frem i denne forespørgselsdebat.

Vi må aldrig udvikle os til hvide missionærer, der rejser ud i verden med kufferten fuld af idealistiske projekter. Der har været og er stadig en farlig tendens til, at vi ikke er gode nok til at lytte til vores modtagerlandes ønsker og visioner, og det skal vi være konstant på vagt over for og blive bedre til. Modtagerlandene skal have ret til at stille krav til os. Projekter skal ikke laves for at fremme ngo-organisationer, Dansk Industri eller andre aktører, men derimod afhjælpe de mest nødvendige problemer og presserende opgaver, som modtagerlandene har eller måtte få. Den hvide mands arrogante attitude hører til en anden tid. I dag er kodeordet dialog, samarbejde og respekt i et ønske om at give så hurtig, præcis og god udviklingsbistand som overhovedet muligt.

Danmarks udviklingsbistand skal have konsekvens. Med det mener jeg, at modtagerlande skal opfylde fundamentale krav om respekt for menneskerettigheder, respekt for FN og verdenssamfundet og ikke mindst respekt for overholdelse af internationale regler, bl.a. omkring fremstilling og test af atomvåben. En dansk udviklingspolitik med konsekvens kunne gøre en forskel, og kvaliteten i den danske udviklingsbistand kunne blive bedre.

Venstre mener, at udviklingsbistand i meget højere grad kan og skal bruges som et udenrigspolitisk værktøj. Hvor ofte har vi ikke været ude for, at modtagerlande overtræder grund-

læggende demokratiske menneskerettighedsbegreber? Hvor ofte ser man ikke danske bistandspenge gå til krigsførende lande? Og gang på gang starter den politiske debat om, hvorvidt man har sanktionsmuligheder eller ej. Danmark skal udvikle en langt mere strømlinet og konsekvent holdning til at stille krav til modtagerne af dansk udviklingsbistand – vel at mærke med krav om konsekvens.

Der har nu været en del kritik af det andet udviklingsministerium, vi har i Danmark, nemlig Miljøministeriet. Og med forbehold om ikke at diskutere Mifresta-rammen, vil jeg blot sige, at der er en manglende koordination mellem de bistandsopgaver, som vi er i færd med. Derfor har vi set meget frem til at se den kritik, der har været fra Rigsrevisionens side, som siger, at der skal foretages en sammenlægning af Danced og Danida, og at der skal foretages en bedre koordination af deres opgaver.

Men når vi diskuterer kvalitet i dansk udviklingsbistand, kan vi ikke komme uden om ngo'ernes fremtidige rolle. Venstre mener, ngo'ernes indsats fremover burde koordineres i langt højere grad. Vi skal respektere ngo'ernes uafhængighed og deres særlige målsætninger. Vi skal værdsætte mange menneskers engagement og frivillighed, men det er nødvendigt at stille krav om folkelig opbakning og ikke mindst krav om uafhængighed. For øjeblikket ser vi nogle ngo'er, som mange i givet fald vil kalde for gongo'er – governmentally organised non-governmental organisations – fordi de til tider har op til 100 pct. statsfinansiering.

Mit bidrag til denne debat skal derfor være: Kvalitet i dansk udviklingsbistand skal øges ved en bedre dialog mellem Danmark og modtagerlandene; accept af og ikke mindst forståelse for modtagerlandenes behov og ønsker; der skal tilføres mere konsekvens til dansk bistand, og denne konsekvens skal bruges som effektivt redskab til at sikre en positiv udvikling for menneskerettighederne.

Venstre kan hermed støtte forslaget til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Der er da mange af de ting, som Venstres ordfører siger, som jeg godt kunne skrive under på, men det, jeg godt vil spørge Venstres ordfører om, er denne vurdering af den ene procent. Jeg er godt klar over, at man ikke skal styre bare for at opnå 1 procent for den ene procent skyld,